

lemmer med til sit Ændringsforslag. Jeg beklager ogsaa, at den højtærede Minister ikke synes at kunne gaa med dertil. For øvrigt lagde jeg ikke Mærke til, at den højtærede Minister omtalte det, men han sagde jo i al Almindelighed, at han ikke kunde tiltræde de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallene, og den højtærede Minister kan følgelig heller ikke tiltræde dette. Jeg beklager det og vil udtale Haabet om, at det maa kunne lykkes paa anden Maade at komme disse Opdragelsesanstalter til Hjælp. De virke virkelig paa dette Omraade under meget vanskelige Kaar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at jeg ikke omtalte dette Ændringsforslag. Det skyldtes en Forglemmelse af mig. Ændringsforslaget hænger sammen med Spørgsmaalet om private Læreres Anciennet. Jeg skal villig indrømme, at disse Opdragelsesanstalter have min største Sympati, og jeg kunde for saa vidt fristes meget stærkt til at gaa ind paa Ændringsforslaget. Jeg gør det imidlertid ikke, for derved vilde jeg række en Finger til noget, som efterhaanden vilde blive mig for stærkt. Jeg har jo tidligere prøvet paa forskellig Maade at være imødekommende, men det har vist sig, at naar man gør en Indrømmelse som f. Eks. i 1899 til Timelærerne, saa kræves der siden endnu mere. Jeg tror imidlertid, at man kan imødekomme disse Opdragelsesanstalter paa den Maade, at man lader deres Lærerpersonele slutte sig sammen og danne en Pensionskasse, som faar Tilskud fra Statens Side, saaledes som Forholdet er ved de private Skoler. Derved vilde de Lærere, som Anstalterne knytte til sig for længere Tid eller for Livstid, kunne blive hjulpne, og om Anstalterne skifte enkelte af de øvrige Lærere, siger ikke saa meget.

H. L. Møller: Det viste sig allerede under 1ste Behandling af dette Lovforslag, at der i Virkeligheden kun var et eneste Stridspunkt af Betydning i Forslaget, som det forelaa, og at der kun var et eneste Punkt, der var egnet til at sætte Lidenskaberne en lille Smule i Bevægelse, i hvert Fald uden for denne Sal. Det har stadfæstet sig gennem Udvalgsbetænkningen og fremdeles gennem Forhandlingerne i Salen i disse Dage. Dette Punkt er Spørgsmaalet om Timelærernes Anciennet.

Det er da om dette Spørgsmaal, jeg vil sige et Par Ord.

Den ærede Minister har under hele Sagens Forløb staaet meget bestemt paa dette, at der kun maatte gives Anciennetet til Timelærere ved paafølgende fast Ansættelse, for saa vidt baade Virksomheden som Timelærer og den faste Ansættelse finder Sted inden for samme Kommune, men derimod absolut ikke, hvor den faste Ansættelse finder Sted i en anden Kommune. Ministeren har under Forslagets 1ste Behandling ført et helt Arsenal af Argumenter frem for at forsvare sit Standpunkt. Det forekommer mig i Grunden, at der er det mærkelige ved denne Argumentation, at den rammer ved Siden af det egentlige Maal. Naar man gennemgaar Ministerens Udtalelser om denne Ting paa Sagens forskellige Stadier, vil man finde, tror jeg, at Argumentationen egentlig gaar ud paa dette, at Timelærerne ingen Anciennetet skulle have ved fast Ansættelse; det er det store Maal, Ministeren vil ramme gennem sin Argumentation, hvorimod Argumenterne egentlig ikke begrunde, hvorfor der skal gøres nogen Forskel mellem Timelærere, der opnaa fast Ansættelse i samme Kommune, og dem, der flytte andetsteds hen. Det, der ligger bag hele Argumentationen, forekommer mig at være den Betragtning, at Timelærerne slet ikke have noget som helst naturligt Krav paa at faa Anciennetet medregnet ved fast Ansættelse. Men nu er Indrømmelsen uheldigvis gjort paa et tidligere Tidspunkt, og saa gælder det om at slaa fast paa enhver Maade, at det er en Indrømmelse af Naade, ad Rettens Vej have de intet som helst at forlange, kun af Naade have de noget at vente.

Hvis det nu kun drejede sig om en Fortolkning af gældende Lov, skulde jeg have tiet stille. Det er nemlig vanskeligt for den, der ikke har været med under Skolelovens oprindelige Behandling i dette Ting, at danne sig en selvstændig Mening om dette Spørgsmaal, her staaar Paastand mod Paastand, men jeg skal villig indrømme, at den ærede Minister er en Mester i den Kunst at fortolke Love, og jeg skulde have tiet stille, hvis det kun var Fortolkning om at gøre. Saadan er det imidlertid ikke. Den ærede Ordfører for Flertallet her i Salen ved Sagens 1ste Behandling, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen), udtalte den Gang, at selvfølgelig stod Lovgivningsmagten nu fuldstændig frit over